

ה ח כ ה

=====

קשה לי אמנם להתבטא ולהעלות על הכתב את אשר אני חושבת, אך בכל אופן מרגישה אני צורך פנימי לכתוב מלים אחדות לזכרה של מרי, שהייתה המטפלת של אסף ושכנתי הקרובה.

זוכרת אני את היום, בו חזרתי מבית החולים אחר הלידה ובני הקטן על זרועותי, באיזה חיבה, אהבה וחמימות, היא קבלה אותנו. וחדר התינוקות, לא חשוב באיזה בית היה, חדש, או רעוע ונרפס, תמיד היה סדר ונקיון בכל פינה ופרחים אף פעם לא חסרו בצנצנת. אהבתה לפרחים - שגם לי יש חולשה להם - והחמימות המשפחתית היו אולי הגורמים שקרבו אותנו, השכנות לדירה, אשה לרעותה.

מסורה מאד הייתה לילדי טיפוחיה, נזכרת אני באיזה חרדה ודאגה ליוחה מרי את אסף בשכבו חולה מאד בבית החולים עפולה.

כשנסעה מרי מהבית לזמן ממושך החגעגעתי אליה, לקולה הנעים, לפגישותינו ושיחותינו המשותפים. אני כשכנה הרגשתי וראיתי את סבלה הרב, את התקפות הכאבים שפקדוה לעתים קרובות לפני צאתה לבית החולים. מרי הייתה אופטימית לפי טבעה, לא אשכח את חזרה פעם מבית החולים מלאה אשר ואמרה: "יודעת, את, יהודית! הוטב לי הרבה מאד, הכל יהיה טוב, "אך כלילה חזרו אליה שוב הכאבים החזקים...

כשנסעה שוב לבית החולים הרגשתי יום יום בהסרוונה ועשייתי תוכניות, איך לקבל אותה לכשתחזור הביתה, אך מרי לא חזרה...

קשה להאמין שהיא איננה עוד.

לא אשכח אותה וזכרונה יהיה שמור בלבי תמיד.